

Tyranská třináctka

Včera někdo nečekaně otočil vypínačem, když jsem stála na vrcholu těch naleštěných hladkých schodů ve vile. Vtipálek. Ohlédla jsem se a ta naprostá, absolutní tma byla i za okny. Polilo mě horko z představy dvou pater schodů. Opatrně jsem se plížila při zdi do přízemí osvětleného blikavým světlem svíček.

Mé oči už přivykly tmě a tak jsem zvesela vyrazila k divadlu. Jen jsem prošla jeho dveřmi, někdo tím vypínačem opět otočil a bylo světlo. Hra pokračovala a já jsem v klidu zasedla k počítači, abych stvořila další Větrník. Položila jsem ruce na klávesnici a chtělo by to aspoň čaj k tomu psaní! Sáhla jsem do kabelky pro dlužní úpis, sekýru, a on tam nebyl. Začala jsem v útrokách své tašky hledat - a on tam skutečně nebyl. Obsah mé kabelky na podlaže mi ukázal nekompromisní skutečnost, že ho opravdu nemám.

Ztráta sekýry znamená dva tisíce! A protože jsem holka lakomá, tak ho přece musím najít. Přemýšlej, domlouvala jsem si a vydala se po jeho stopách. Na půdičce jsem měla kávu – tam nebyl. Jo, pak jsem si dávala dvojku červeného na valné hromadě Vobskočáku: v kuchyňce vrtí hlavou, dlužní úpis není ani pod stolem na malém sále, ani pod židlemi, ba ani pod ubrusem! Prostě není. Tak já nevím, to se opravdu z toho třináctkového prokletí o téhle přehlídce nevyjdu?

(jn)

Pátek 20. října 2006		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Hranice u Aše	malý sál
13:30	loučení Chvaletice	malý sál
16:00	Krvavý román	velký sál
16:30		
17:00	Poniklá	
19:00	příjezd Ořechov u Brna	
19:30	Krvavý román	velký sál
20:00		
20:30	Poniklá	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna
22:30	seminář KDP	půdička
23:00	Nebe na Zemi	velký sál
23:30		
0:00	Ořechov u Brna	

Větrník, zpravodaj XXXVII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Jarda Vondruška. Náklad 220 ks. Cena 7 Kč.

Právě čtete

číslo 6.

VĚTRNÍK

Ročník XXXVII.

Čtvrtek 19. října 2006

Dnes		
kdy	co	kde
9:00	KDP Dětem	
9:30	seminář	malý sál
9:30	Vodnická pohádka	velký sál
10:00		
10:30	Hranice u Aše	
10:45	Vodnická pohádka	velký sál
0:00		
0:00	Hranice u Aše	
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Poniklá	
13:30	loučení Horní Moštěnice	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Poniklá	městský úřad
14:30	vítání Chvaletice	městský úřad
15:00	vítání Poniklá	před divadlem
15:00	vítání Chvaletice	před divadlem
16:30	Defilé pohárku SČDO	velký sál
17:00		
19:30	Ve mlejně	velký sál
20:00		
20:30	Chvaletice	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

*Divadlo nad kinem,
Horní Moštěnice
Výročí, Medvěd*

O díle A. P. Čechova by se dalo hovořit hodiny, právě tak by se daly napsat stohy stran o různých názorech na to, jakým způsobem ho inscenovat. U jeho miniatur většinou psaných v mladším období tak široká paleta názorů nebývá. Několik set povídek, často dramatizovaných (např. Neil Simon – Hodný pan Čechov) i jeho půvabné aktovky mají humor, přesnou charakteristiku postav, situaci a často překvapivý zvrat a lidskost. Často charakterizovanou jako „Slzy, které svět nevidí“.

Výročí začíná těsně před zahájením oslavy. Šipučin bude přijímat hold, který si částečně objednal.

Chirin cítí velkou příležitost servilně napsat zprávu pro svého nadřízeného a vylepšit svou situaci. Vpád

žen ničí všechno. Čas se krátí a oslava ještě než začala končí marasmem. A právě to podstatné – vývoj situace jakoby inscenace postrádala. Vše probíhá ve volném tempu, bez proměny, situace se nevrší, postavy spolu nejednají, spíše se informují. Jsou sice herecky charakterizovány, ale přesto nevytvářejí vzájemný konflikt, nenarušují přípravu situace, a tak se vrchol nedostaví. A ve chvíli, kdy i herci hrají spíše vedle sebe, ne spolu se může inscenace minout účinkem.

Medvěd stojí na velké proměně situace a vývoje vztahu dvou lidí.

Herecké jednání stojí na přesné zpětné vazbě, vzájemném kontaktu, postupném sledování realizace svého cíle a šokujícím zjištěním, že se situace vyvíjí způsobem, který nikdo nepředpokládal. Oba představitelé jsou jevištně výraz-

Partneři XXXVII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

Přehlídka tří generací

Ve Vysokém právě probíhá 36. ročník KDP (tedy Vysockého počítání) a tak nás napadl nápad, že totiž na Vysocké přehlídce z některých rodin zákonitě slouží již třetí generace. Rozhlédněte se kolem sebe...zajděte do kuchyňky a najdete tam Zdeničku Machačkovou s dcerami Eliškou a Martinou a jejich babička dochází zazpívat při loučení Tam na horách.

U vchodu vás vítá Olina Šulcová, její dcera Martička lítá, kde je právě potřeba, její manžel "panáček", když je životaschopný, čepuje pivo a běhá po půdě a vnuk Rost'a pendluje po Hasičce, kde jeho děda slouží v šatně a strýc nalévá ve výčepu.

A co Berci? Babičky Mařenka a Liduška chodí péct sejkory, syn Pepa bývá ve výčepu, dcera Martinka Poloprutská vám upeče nejlepší možný hemenex a vnuk Lukáš vám k tomu dodá pívíště.

Co se velké rodiny Hejralů týče – dědeček je dobrou duší celé

budovy, jeho syn Pepa sedí u počítače, jeho klukáči Aleš a David většinou taky, nebo jsou ověšení dráty, dcera Danda běhá se souborem co-by hosteska. Rodina druhorozeného Honzy je tu téměř kompletní – Honza diriguje kapelu, Svatka diriguje přehlídku, Honzík diriguje hostesky, Majda a Vašek běhají mezi kuchyňkou a technikou.

Najdete ještě nějaký podobný úkaz? Dejte vědět redakci Větrníku☺ (MD)

Naše listárna

Ahoj všichni na Vysokém, už třetí rok sleduji přehlídku jen na stránkách Větrníku, ale srdcem jsem s vámi v hledišti, na jevišti, v zákulisí i v redakci. Přeju vám, aby se i ta letošní přehlídka vyvedla ke spokojenosti všech, kteří se starají o její průběh, aby si diváci odnášeli ty nejlepší zážitky z představení a herci ty nejlepší vzpomínky na vysocké obecenstvo.

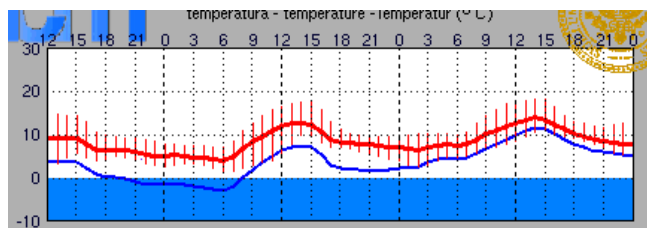
Zlomte vaz! přeje všem

Markéta Strašrybková

No jo, teploty půjdou nahoru a už nebude taková kosa, ale postupně se zatáhne a můžeme očekávat i déšť. Bouřky ne, ty když tak doma.

Předpověď počasí na čtvrtek:

ní s nezbytnou dávkou proměny. Představitel Smirnova nemá zcela přesnou charakteristiku člověka, který objíždí schvácen své dlužníky, oblečen je spíše do salonu, ale nicméně svou určitostí tvoří dobrý protipól své

partnerce. Někdy působí tak, že hraje vnější kresbu postavy a přesných reakcí, ale s menším vnitřním propojením a vývojem. Představitelka Popovové má pro tuto postavu mimořádné předpoklady – šarm,

vnitřní těkavost a proměnu, hravost, schopnost sledovat partnera a realizovat své postupné kroky. I vývoj postavy je h r á n v přesném o b l o u k u vývoje situace.

Inscenaci

trochu chybí pevnější vrstvení jednotlivých mikrosituací a přesnější určení bodů, kdy se situace lomí a přechází v kvalitativně jinou. Hraje se na trochu sterilní scéně, která hercům nepomáhá. Inscenaci obou aktovek chybí pevnější režijní vedení a výklad, takže působí, že jsou herci někdy ponecháni sami sobě. Medvěd zachraňoval večer ne snad tolik svým celkem, ale především představitelkou Popovové.

Jednotlivá inscenace a její repríza nemůže být svědectvím o skutečných kvalitách souboru, který na jiných přehlídkách prokázal své kvality. Slyšel jsem o velmi úspěšných večerech moštěnického souboru. Obávám se však, že večer ve Vysokém se k nim nepřihlíží.

František Laurin

TA DRUHÁ, SRANDOVNĚJŠÍ

DOPOLEDNE

Jaké tři věci se vám vybaví, když se řekne Krakonošův divadelní podzim?

Krakonoš - divadlo a ten podzim.

Příjemní lidé a atmosféra.

Krakonoš na balkóně - úžasný servis ve všech restauracích - náramně příjemní lidé.

Sejkorák - zima a kvalitní představení.

Příroda - amatérské divadlo.

Vobskočák - obecnostvo praskající smíchy - úžasná atmosféra zázemí.

Divadlo – podzim – vlajky.

Co očekáváte od představení?

Že se pobavím a nějak kulturně obohatím.

Je to od Čechova a tak to asi bude o běžném životě v...19.století?

Jak se těšíš a o čem to bude?

Už jsem tady byla a zdejší představení jsou docela vydařený.

Doufám, že mě nebudou vaši spolužáci rušit.

Jsem napjatá, co si s tím Čechovem počali.

Já vím o čem to bude, protože to režiju.

Myslíte, že se vám to povedlo?

Myslím, že ano. Vyhráli jsme festival v Němčicích a byli jsme nominováni do vašeho krásného města.

Co říkáš první půlce?

Koukat se na to dá, ale je to nudný, je to takový o ničem, všechno v jedné místnosti, žádné změny, opakuje se dokola ta samá věc.

Mně se líbila postava bankéře.

Zatím je to dobré, ale moc to nesleduji, protože pořád něco jím.

Mně se nelíbil ten pan Kuzma, takovej moc zaostalej.

Nejvíce se mi líbila ta tlustá paní.

Ruská klasika, to je moje parketa.

Sedí se ti dobře?

Ne, je to nepohodlné.

Je tady zima, vedle Kobra sedět, to je něco úžasnýho.

Jak se ti líbily hry a která víc?

Bylo to moc hezký.

Druhá část spíš - zajímavější příběh, zábavnější.

Ta druhá – srandovnější.

Ta první byla o ničem a vůbec mě nebavila.

Která postava?

Ten dědek.

Ten sluha.

Jak se vám tady hrálo?

Dobře, strašně dobře. Mladé publikum je jiné, víc bezprostřední.

Nicolka a Čestinka

BUDEME HRÁT, I KDYBY NESVÍTIL CELEJ SVĚT

Čím jsou ruští autoři zvláštní?

Jsem z Valašska, Rusové jsou zvláštní dobří lidé. Národnost mě nezajímá, jen se dívám na to, kdo to je - jestli dobře nebo špatně vychovaný člověk, který nějakou takovou hru připravil.

O ruský autory se já nezajímám.

Přijel jsem právě z Frýdku Místku. Myslím si, že jsou hodně blízcí naší mentalitě.

Po válce býval diktát, tak jsme si na ně nějak zvykli do toho 89. roku.

Čechova mám ráda, přijela jsem kvůli němu z bazénu.

Já se jdu jen tak podívat, ani nevím, na co jdu, přececala mě paní vychovatelka. Jsem z Lánova.

Zatím jsem o tom nepřemýšlel, uvidí-

Technická chasa včera měla speciální svačtinu – od Fanyanky semlbábu. Na redakci nezbylo ani kousíček.

Detail vyjedeného pekáče

A večer pracně získaná energie byla vydána na spuštění záložních zdrojů elektrické energie po celokrajském výpadku. Během patnácti minut opět svítilo jeviště, ale bohužel tu elektriku zase zapnuli. Jinak také mohl být místo recenze jen velký černý flek.

Pomalů a jistě

A je tady – středa,

Polovina týdne.

A mnohá tvář bledá –

Peněženka řídne.

Červená se javor –

Zelený je buxus –

Vymrzli nám herci,

Co přijeli z Kuksu.

Naháči nám hráli –

My v hledišti tuhli

(Po zimě je groček!

Po burčáku – uhlí.)

Ano – už je středa,

Zvolna padá listí,

Počasí se mění

A my jsme si jistí.

Že se konec blíží

V tomhle krásném místě.

Že pojedem domů –

Pomalů a jistě.

Jiří Hlávka

Ve stejném termínu byla i přehlídka Miletínské divadelní jaro v Miletíně za VSVD Královéhradecko. Zde soutěžilo sedm inscenací: DS Erben Miletín - **Do hrobky tanečním krokem**, DS Symposium Třebechovice - **Otcové se rodí ve skříních**, DS Dolany - **Čertův mlýn**, DS SNOOP Opatovice nad Labem - **Kráska a Zvíře**, Korálka starší – **Dětenice**, Geisslers Hofkomedianten Kuks - **Amor tyran** a DS FRK při ŠKK Nová Ves nad Popelkou - **Mrtvý přišel na návštěvu**. V porotě zasedli Alena Exnarová, Jiří Císař, František Laurin a Jaromír Vosecký. Na závěr nominovala inscenaci **Amor tyran**, doporučení na prvním místě inscenaci **Otcové se rodí ve skříních** a na druhém místě inscenaci **Kráska a zvíře**.

Poslední licencovanou přehlídkou bylo v termínu 9. až 11. června Žlutické divadelní léto ve Žluticích. Zde tvořilo porotu trio Rudolf Felzman, Jiří Hraše a František Hromada. Z víkendového maratónu inscenací DS Žlutičan Žlutice - **Rejžák z Prahy**, Divadelní soubor M+M Hranice u Aše - **Letní den**, DS J.K. Tyla Mýto - **Jelen v laguně**, Divadelní soubor MKIS Poběžovice - **Úsměvy a kordy**, Divadelní soubor MKZ Horšovský Týn - **Únos Sabinek** a Divadelní soubor M+M Hra-

nice u Aše - **Chytré nejsou žádné čáry** udělilo inscenaci **Rejžák z Prahy** nominaci a inscenaci **Únos Sabinek po česku** doporučení.

Mimo tyto přehlídky byla i přehlídka v Třešti, odkud přišlo doporučení inscenace Ořechovského divadla **Nebe na zemi**.

Odborná rada ve složení František Laurin, Rudolf Felzman, Jaroslav Kodeš, Nad'a Gregarová, Josef Hejral, Svatava Hejralová, Dušan Zakopal a Jaroslav Vyčichlo se sešla dne 28. června 2006. Akceptovala všechny nominace a z doporučených inscenací vybrala na prvním místě DS bratří Mrštíků **Zvonokosy**, na druhém místě DS MKZ Horšovský Týn **Únos Sabinek po česku** a na třetím místě JDO Jaroslav Luže **O myších a li-dech**. Jako hosta přehlídky doporučila pořadateli doporučené představení z přehlídky v Třešti – Ořechovské divadlo Ořechov se hrou **Nebe na zemi**.

Přípravný výbor pak doplnil do programu další mimosoutěžní představení – **Vodnickou pohádku** souboru M+M Hranice u Aše.

Pepa Hejral

me po představení.

Svoji popularitou.

Já vůbec nevím, na co jdu, je mi to jedno, líbí se nám tady.

Jak jste reagovali na náhlý výpadek proudu?

Během výpadku se mi chtělo spát.

S nadhledem, vždyť to patří k životu.

Herci se zachovali profesionálně.

Byla to sradna, zdřímli jsme si.

Takže se vám chtělo spát?

No klidně, mně vždycky

V pohodě. Docela se mě líbilo, že dlouho jel, aniž se zasek.

Spát se vám nechtělo?

Ne, spíš zpívat.

Přišlo mi naprosto zbytečné, že přestali hrát.

Mně se to strašně líbilo. Já jsem právě potřeboval si trochu posunout trenýrky, takže se mi to hodilo.

A herci?

Já jsem viděl, že šli dozadu, chvilku se divně koukali a pak do sebe začali házet frťany.

A nechtělo se vám spát při představení?

Vůbec ne, čekal jsem, že znova vypadne proud.

Je to normální věc, čím dražší proud, tím častější výpadky.

Já myslím, že to všichni vzali v klidu, v horách jsme na to zvyklí

Mě to nepřekvapilo, to se stává. Vadi-lo mi, že opakovali začátek. To představení někdy svádí ke spánku, ale sluší se zatloukat.

Všechno беру, jak to jde.

To je divný začínat znova. Byli dobrý, vyrovnali se s tím.

Věděla jsem, že jsem ve Vysokém, že to všechno dobře dopadne.

Mě to velmi potěšilo. Tím opaková-

ním jsem si moc věcí mohl uvědomit znovu. Herci jsem obdivoval, že to zvládli

znovu, jako by se nechumelilo. Výpadek jsem využil přesně ke spaní.

Jaký máte dojem z představení?

Ta druhá půlka byla lepší.

Výborný byl ten sluha - druhá půlka to zachránila.

Od počátku do konce pěkná.

Lepší půlka byla bez toho proudu, tam nehráli tak dlouho.

Líbilo se mi to, zvláště Medvěd.

Hezký bylo.

Zvlášť druhá, byla svižnější.

Bylo málo lidí, ale zahráli to výborně, obsazení druhé půlky bylo vynikající.

Nádherný. Električka je rozhodila, ale drželi jsme jim palce. Oni to umějí, mám je rád, speciálně Medvěd se mi líbil, první půlku je daleko těžší zahrát.

Za herci

Jak se vám hrálo?

Zvláště - začalo to tou elektrinou. Napřed jsme si mysleli, že hrát už vůbec nebudeme. Říkali jsme si, že se nedá nic dělat, takový je život.

Šíleně, hlavní roli odešel hlas a tím znervóznil celý ansámbl. Publikum je tady ve Vysokém senzáční - to poznáte, jak reagují na kdejaký špílec ve hře. Když se začne publikum hlasitě smát - víte, to dodá důvěru. Vidíte, že na tom jevišti nejste zbytečně.

Bylo to neobvyklé, publikum celkem reagovalo.

Byli jsme nachystaní na to, že budeme hrát i kdyby nesvítel celej svět.

Bonggo a Pepík a Pepík i za včerejšek

První setkání s barokem

„*Kuks se omluvil pro velké pracovní zaneprázdnění a jel se rozmrazit domů,*“ otevřel včera pravidelný rozborový seminář tajemník poroty Dušan Zakopal a vyzval předsedu Františka, aby se ujal slova. Jmenovaný však předal bez meškání štafetu dál po své pravici a Saša Gragar vystoupil s vášnivým výkladem na téma – Kuks, barokní divadlo, hudební vědec Standa Bohdalo a Sporckova vize „Kuksolandu“ pro vyšší společnost. Nabídl přítomným vývoj DS Geisslers Hofkomedianten a vysvětlil zhruba jejich způsob inscenování starých textů.

„*Mě na tom bavila ta hravá divadelnost, se kterou převedli barokní text do moderního jazyka. Navíc se mi tam líbilo několik scén, například toho podlézání králi, které nenaznačili a prostě z toho udělali číslo. Oni se nestydí,*“ připojila své postřehy dramaturgyně plzeňského divadla J.K.Tyla Marie Caltová. „*Navíc mě bavilo, jak zapojují do své hry diváka, jak ho buzerují, ponižují, pak ho nutí vystoupit s nimi na děkovačku. Prostě až do konce hry mě něčím překvapovali.*“

Scénograf Petr Kolínský se připojil s poznámkou, že herci

z Kuksu tvoří divadlo s minimálními prostředky na rozdíl od původních obrovských barokních dekorací. „*Jak hrají ve zkratce, tak i používají zkratkovitý kostým a kulisy,*“ řekl pražský výtvarník.

K diskusi se připojili i frekven-

tanti půdičkového klubu režisérů. Například Tomáš Hradil řekl, že pro mnohé to bylo první setkání s barokním divadlem: „*To divadlo nás vedlo a umím si představit, jak to bezvadně funguje právě na Kuksu.*“

„*Určitě se shodneme na tom, že jsme viděli zajímavé divadlo,*“ shrnul názory všech diskutujících prof. František Laurin. „*Soubor z Kuksu nechce být muzeálním kusem, jsou průrazní a přináší do divadla jinou barevnost, která není obvyklá, a jsou obohaceni.*“

(jn)

nenominovat ani nedoporučit na KDP žádnou ze soutěžních inscenací výrokem „*Nedomníváme se, že by některá z inscenací přesahovala svojí kvalitou či tvůrčím potenciálem hranice regionu a mohla tak obohatit přehlídku celostátní.*“

Ve Štítině za severní Moravu se krajská přehlídka konala v termínu 29. dubna až 1. května. Zde porota ve složení Václav Müller, Dušan Zakopal a Ladislav Vrchovský vybírala ze sedmi inscenací a nominovala DS CHAOS Valašská Bystřice s inscenací **Moje přítelkyně slečna Flintová**. V soutěži byly dále Běráni Těžkovice – **Muziky, Muziky**, TJ Sokol Kyjovice – **Past na myši**, DS Starojičany – **Divotvorný hrnec** a Hradec nad Moravicí – **Kráska a netvor**.

Hanácký Divadelní máj 2006 za střední Moravu se konal v týdnu od 29. dubna do 6. května v Němčicích nad Hanou. Porota ve složení Ladislav Valeš, Jaroslav Kodeš a Tomáš Kraucher vybírala z bohaté nabídky čtrnácti inscenací: DS Na Štaci Němčice nad Hanou – **Jakub a jeho pán**, Jo divadlo Ostrožská Nová Ves – **Sněhurka a prpaslíci**, DS Bezchibi Brtnice – **Bez roucha**, FDKS Bojanovice – **Vosírna**, DS bratří Mrštíků Boleradice – **Zvonokosy**, Divadélko na peróně Praha – **Princezna Rozma-**

rýnka, Divadelní společnost Kozlovice – **Jak umřít na lásku**, Divadlo Point Prostějov – **Čajní škváru**, **Oliver!**, Divadlo Nad kinem Horní Moštěnice – **Výročí, Medvěd**, Divadelní a loutkový soubor Sokol Kroměříž – **Šíleně prolhaná princezna**, DS J. K. Tyl Brodek u Přerova – **Klíče na neděli**, DS Proti proudu Sobotín – **Delenta** a Divadelní spolek Rájec-Jestřebí – **Podvodník a král**. Na konec přehlídky vyhlásila nominaci a dvě doporučení. Nominovala jednoaktovky **Výročí a Medvěd**, doporučila na prvním místě inscenaci **Zvonokosy** a na druhém inscenaci **Jakub a jeho pán**.

Nominace padla i z Josefodolského divadelního jara, které se konalo od 4. do 7. května za oblast České středohoří a Pojizeří. Zde porotci Jiří Hraše, Rudolf Felzman, Ilja Bureš a Jaromír Kejzlar vybírali ze šesti inscenací: Divadelní soubor Sokol Bozkov – **Neohrožený Mikeš**, Divadelní spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou – **Víkend**, Divadelní soubor Tyl Slaná – **Agentura drahoušek**, Divadelní soubor J. J. Kolár při TJ Sokol Poniklá – **Krvavý román**, Divadelní spolek Scéna Libochovice – **Budiž světlo** a divadelní spolek Havlíček Zákupy – **Herečka**. Nominaci si odnesl **Krvavý román**.

Cesty souborů aneb Jak se urodil program XXXVII. ročníku národní přehlídky venkovských divadelních souborů – Krakonošova divadelního podzimu 2006.

Postup na KDP byl možný z licencovaných krajových přehlídek, které probíhaly na počátku roku 2006.

Již 21. – 23. dubna probíhala středočeská přehlídka v Sadské. V porotě zasedli pánové Josef Dvořák, Martin Polách a Zdeněk Fürst. Z výběru představení A-Z Divadlo Milovice - **Čert a Káča**, DS Kocábka Chocerady - **Drobky** – **nač si všimnat velkých věcí, když malé ještě nejsou vyřešené**, DS Zornice Maršovice – **Jak je důležité mítí Filipa**, Divadelní sdružení TJ Sokol Mšeno – **Postel plná cizinců**, Ochotnický spolek TJ Sokol Pyšely – **Malované na skle**, DS Klicpera Sadská – **Čert na zemi**, DS TJ Sokol Lázně Toušeň **Matěj a čarodějnice** a DS Vojan Hrádek nad

Nisou - **Víkend** nominovali **Malované na skle**.

Ve stejném termínu probíhala i přehlídka Pardubická v Brněnci. Zde porota ve složení Dušan Zákopal, Vít Závodský, František Laurin a Hana Cihlová vybírala z inscenací DS E.Vojana Brněnec - **Motýli**, DS Labyrint Brandýs nad Orlicí – **Tři muži na čundru**, Chvaletické divadlo Jen tak Chvaletice – **Ve mlejně**, JDO Jaroslav Luže - **O myších a lidech** a DS TJ Sokol Kunvald – **Ještě žiju s věšákem, čepicí a plácačkou aneb Pendolino do Ostravy**. Odtud vzešla nominace Chvaletického divadla Jen tak Chvaletice se hrou **Ve mlejně** a dvě doporučení – na prvním místě JDO Jaroslav Luže **O myších a lidech** a na druhém DS E. Vojana Brněnec **Motýli**.

Další přehlídku ve stejném termínu měli i jižní Čechy v Trhových Svinech, kde porota ve složení Jiří Anderle, Jaromír Hruška a František Řinout, mohla vybírat jen ze třech soutěžních představení a to Divadelní ochotnická společnost Blamáž Vyšší Brod - **Hirundo... o lásce trochu jinak**, Divadelní společnost Podkova-Kovářov - **Jak čerti k nevěstám přišli** a Amatérský divadelní soubor Hořice na Šumavě - **Princezna na vdávání**. Závěr poroty však byl po zralé úvaze

Nehledejte návod

Součástí včerejšího rozborového semináře byla i diskuse nad představením DS Chaos Valašská Bystřice. František Laurin, jenž se ujal úvodního slova ke hře se rozhovořil o stavbě inscenací tohoto žánru. Mluvil o tak typickém horečnatém tempu, o chudáku hrdinovi, jenž je každou chvíli zahánán okolnostmi do kouta a v okamžiku, kdy si ulehčeně setře pot z oroseného čela, řítí se na něj pohroma další, která už vypadá naprosto neodvratně. „Když se situace najednou rozvolní, když osoby jako- by nic neřeší, ten

herecký přetlak se nedostaví a najednou nastává situace, kdy si herci jen vyprávějí na dané téma,“ vysvětloval své myšlenky režisér. „Aktivní dialogy se pak mění jen na kultivovaná sdělení faktů, herci zvolní svůj vnitřní život a vy máte dojem, že hrají jen pocity a čekají na repliku. Pak se může stát to, co

se stalo vám – svižné představení se dostane do roviny komedie s detektivní zápletkou.“

Svou dramaturgickou polívčičku si na semináři přihrála i Marie Caltová. Ta vyprávěla Bystřickým, že před dvanácti lety měla stejný titul v ruce a odložila jej, protože se jí nezdál stavebně úplně dokonalý. „Vadilo mi, že v poslední pětině hry se objeví najednou další příběh a ruší v okamžiku, kdy se má hlavní hrdina smažit ve vlastní šťávě. Myslím si, že tohle není úplně nejlépe napsaný text a doporučovala bych pohrát si ještě trochu se závěrem. Malé škrty by mohly být ku prospěchu věci.“

Saša Gregar řekl, že civilní herectví, jímž jsme dnes zkažení, je v tomto představení na překážku. Je lépe odpoutat se od něj a budovat výrazné figury. A připomněl i základní herecké pravidlo – hrajeme z očí do očí. Právě v tomto žánru je každé uhnutí pohledu významné a má svůj důvod, který divák sleduje.

Režisér Jiří Hraše řekl, že celý problém inscenace Bystřických je

ve zpomaleném průběhu hry. „*Co si počít s textem? Měl by dostat rychlost, ale ta nespočívá v rychlosti mluvení, ale v rychlých reakcích. Neměla by se hrát pravděpodobnost, ale nadsázka. Ne rozvažovat nad tím, co udělám, ale rychle přemýšlet – pane bože, jak se toho zbavím!*“, snažil se naznačit možnou cestu.

I scénografie k tomuto žánru her je podle výtvarníka Petra Kolínského velmi složitá. Jde o to, vytvořit zde velmi přesný půdorys s přesně označenými dveřmi konkrétních místností, aby postavy správně vycházely a vcházely a nepotkávaly se v nich. Složitě je i vybavit jevištní interiér. „*Mimochodem, to křeslo a gauč, to je snad čistý Art Deco včetně potahu, to bych i koupil, kdyby to šlo,*“ zasníl se výtvarník, ale rychle se vrátil k problému konferenčnímu stolků. „*Stylově se sice k tomu krásnému sedacímu nábytku hodí, ale může být divadelně nevýhodný, protože zakryje i některé důležité situace odehrávající se v dalším plánu. Divák je nevidí celé a je pak odkázán pouze na slovní informace,*“ řekl Petr Kolínský a tím uzavřel kolečko porotců, kteří pak předali slovo do auditoria.

Režisér analyzovaného představení Josef Rýdl přednesl historii vsi Valašská Bystřice včetně současného počtu obyvatel, dějiny souboru a výčet zásluh. Připomenul činnost za posledních dvacet let a pozvolný

vývoj od operetky logicky směřující k inscenovanému typu hry jako je Slečna Flintová, která se jim zdála aktuální. Řekl, že způsob inscenace zvolili záměrně proto, aby hru co nejlépe přiblížili divákovi. Pro soubor prý mají tyto přehlídky velkou cenu, protože nemají

žádnou profesionální pomoc, a tak sbírají na nich poznatky o chybách, kterých by se napříště chtěli vyvarovat.

„*Na soutěžích se můžete setkat se dvěma druhy připomínek, ale neberte si návod, jak co hrát, ale odnese si spíše téma k přemýšlení, inspiraci. Jděte vlastní cestou. Z osobních přesahů daných situací vyplyne samozřejmý návod, jak to hrát. Pak nepotřebujete pomoc profesionála,*“ poradil Bystřickým František Laurin

(jn)

boru, pořádají konkurzy. „*Je to však velmi obtížné a my umíráme na úbytě. Mladí, pokud přijdou, jakmile poznají práci, kterou divadlo obnáší, odcházejí,*“ tvrdí členové Divadla nad kinem a dodávají, že se mladým lidem nechce obětovat volný čas.

(red)

Více zítra

Včera proběhlo valné hromadění VOBSKOČÁKU, na kterém byla provedena kontrola úkolů a pokladu. Byly

vybrány některé příspěvky, odpuštění a pokuty.

Udělovaly se medaile, rozdávaly speciální noviny. Přijímali se noví členové a čekatelé, domlouvala sobotní bramborová brigáda. To bylo v kostce asi všechno, ale zvláště proto, že letos má korupční spolek své kulatiny, budeme se v zítřejším zpravodaji věnovat valné hromadě podrobněji.

(red)

Milá návštěva

Ještě nedoznělo zpívání na malém sále při loučení se souborem a na půdičku dorazila očekávaná ná-

vštěva – Květa Fialová a Nad'a Konvalinková. Sedly si s Ivou Janálovou ke stolu, objednaly si víno a začaly si povídat. A Iva, jak všichni, kdo ji znají, vědí, vypráví také rukama. A jak se tak rozmáchla, jedna sklenice vína přistála v klíně paní Fialové. Naneštěstí si k herečkám přisedl i Jiří Hlávka a nebyl by to on, aby vše nezveršoval a nám do Větrníku nepředal. Povídání o odpolední příjemné besedě přineseme zítra.

(red)

Podotek

*Že tajemství udržíme
Převelice věřím.
Proto jedno tajemství vám
Velice rád svěřím.
Přivítala hosty znova
Naše Iva Janálová,
Květušku Fialů s díkem
Ihned zlila vinným stříkem.
A jak pít na zem plynulo,
Nad'u Konvalinkovou to
Minulo!*

Jiří Hlávka

když amatéři chodí do profesionálních divadel a inspirují se jimi. Já se osobně snažím inspirovat kde se dá. Snažím se vidět zahraniční festivaly i hostující soubory. Posun ve vnímání takového divadla je někdy radikální, není třeba s inscenačními postupy vždycky souhlasit, ale je nutné nechat se inspirovat. Ve špičkových profesionálních inscenacích jsou herci obvykle schopni udělat ve službách divadla cokoli. Nebojí se nahoty, zesměšnění, akrobatické náročnosti – zkrátka ničeho.

Myslíš, že bys uspěla, kdyby Divadlo J.K. Tyla v Plzni uvedlo ve tvé dramaturgii třeba Amora tyrana?

Amor tyran v jakékoli tvůrčí dramaturgii by v Plzni určitě uspěl, ale ne na oficiálním jevišti. Netroufla bych si ho nasadit abonentnímu divákovi. Ale mohl by být uveden třeba v Klubu. Při výběru repertoáru jsem v divadle limitována 5 – 6 inscenacemi „oficiálních“ titulů za sezonu, při jejich výběru zvažuji asi 22 hledisek - opravdu. Na experiment zbývá prostor jen v Klubu. Diváci na taková představení většinou chodí, ale už se stalo, že inscenaci také ignorovali. Na „oficiální“ produkci chodit musí, závisí na tom do jaké míry existence toho souboru.

-Vy-

Dnes představujeme

Divadlo nad kinem, Horní Moštěnice.

Moštěničtí považují vysokou přehlídku za ten nejryzejší vrchol, kterého mohou ochotníci dosáhnout. Hronov ne. „*Jsmo zde podruhé a nic nám nechybí. Naopak. Krásnější, fundovanější a přátelštější je to zde, než před těmi desíti lety, kdy jsme tu byli poprvé,*“ říkájí.

Výstavu k výročí Vobskočáku zatím v muzeu nenavštívili, ale doufají, že to ještě napraví. „*Zatím jsme čas trávili přípravou soutěžního představení a další čas zabralo jeho dopolední uvedení,*“ vysvětlují svou zaneprázdněnost, ale snad to prý stihnou ještě před odjezdem.

I u nich je situace s penězi obtížná, „*Do premiéry vkládáme i osobní prostředky, které se členům vracejí po zisku z repríz,*“ vysvětlují, jak nabýt rychle finanční hotovost Moštěničtí. Jsou přesvědčeni, že kdyby ochotnické divadlo neexistovalo, byla by to tragédie, následkem které by zdravá část dnešní konzumní společnosti přišla o zdroj poznání literatury. „*Dnes se nečte, konzumují se počítačové produkty – aktivně nic,*“ odsuzují současný způsob života divadelníci z Horních Moštěnic.

Aby získali nové tváře do sou-

Trému nechte doma

„*Vocílka říká, že peníze jsou páni světa. A vy jste nám ukázali další pohled, jak se vše točí kolem peněz,*“ zahájil loučení s DS Chaos Valašská Bystřice Vlastimil Ondráček jako zástupce SČDO a aby dostal motivu peněz, vyprávěl, kterak

se slavný režisér Steimar dohadoval v Národním divadle na honoráři.

„*Máte ještě trému?*“ zeptala se Svatka Bystřických a když pokývali hlavami, řekla jim, aby jí příště nechali trochu doma. „*Moc bych si přála, abyste si odsud odváželi ty nejhezčí vzpomínky,*“ vyjádřila své přání předsedkyně přípravného výboru a OS Větrov a předala va-

lašskému souboru knihu o Libereckém kraji.

I starosta DS Krakonoš Jan Vaverka menší předal vzpomínkové dárky a řekl, že sice ukázal návštěvníkům z Moravy Krkonoše, ale zapomněl se zmínit, že tu máme také Lysou horu.

Hosteska Daniela neměla zápisky, jak, kde, kdo a s kým, ale protože je vlastně učitelka, předala dnes souboru vysvědčení, na němž byly známky hned z několika předmětů – např. vyjadřování, dochvilnost a podobně.

Dál loučení probíhalo podle obvyklého scénáře – zpívající ku-

chyňka, Slávčina poudačka a Tam na horách

(jn)

Miluji barvy podzimu

Třetí tváří v porotě, která je nová a nikdy ve Vysokém nebyla, je dramaturgyně Divadla J. K. Tyla v Plzni Marie (Maša) Caltová. Také ona v sobě našla pro mne nečekaně mnoho pozitivního na amatérském divadle, na setkáních, jakým je vysocká přehlídka a možná je dalším z lidí, kteří si Vysoké zamilovali.

Budu osobní, dlouho se znám, zejména z přehlídek amatérského divadla v západních Čechách. Kolikrát a kde jsi porotovala či hodnotila národní přehlídku?

Máš pravdu, v drtivé většině převládá hodnocení inscenací v krajských přehlídkách. Pravidelně jezdím do Horažďovic (výběr na FEMAD), Žlutici (výběr na Vysoké), do Radnic na Radnického dráčka (výběr na Popelku v Rakovníku). Několik let, asi 4x za sebou jsem se účastnila práce poroty na NP Popelka Rakovník. Nepravidelně jsem hodnotila i přehlídky v Kaznějově, kde probíhá NP divadla jednoho herce vyhlašovaná SČDO, porotovala jsem i v Písku.

Jak se ti líbí ve Vysokém nad Jizerou?

Strázně, neuvěřitelně. Než jsem sem jela, byla jsem upozorněna, že

je tu nádherně. Skutečnost předčila všechna očekávání. Jak mohu, vyrážíme ven. Mám tu svoji Zorku, jezevčici, která se mnou jezdívá i na takovéto akce a užíváme si. Je tu krásně, na všechny strany nádherný rozhled, oceňuji klid, lavičky, nemohu se nabažít. Za těch pár dní, co tu jsem, jsem navštívila široké okolí, skoro všechno, co lze v rozumném čase obejít pěšky. Mám ale dluh, byla jsem u Dykova pomníku, nenašla jsem však zatím Dykovu skálu. Když jsem ji ale hledala, našla jsem krásného hříba. Prostě pohoda. Sednu na lavičku a čtu, připravuji si svoje řeči k souboru i některé resty z Plzně, pes si hrabe... Byla jsem také upozorněna na vrtochy zdejšího počasí, prý se změni k nepoznání během hodiny. Tak přímo hltám pohledem krajinu ozářenou sluncem.

Miluji také barvy podzimu. V Americe prý se pořádají zájezdy za barevným listím, nedivím se. Musím říci, že Vysokým jsem absolutně nadšena.

Jak se ti ve Vysokém líbí na přehlídce? Co si myslíš o její délce, rytmu, jejích rituálech, představeních a divácích?

Když jsem se dověděla, že přehlídka trvá déle než týden, byla jsem nejdříve vyděšená. Od soboty nejméně do soboty mimo Plzeň. Běžely mi hlavou povinnosti

k divadlu, k rodině, nemocná maminka. Ale téměř okamžitě jsem vysockou přehlídku přijala za svou. Oceňuji její organizaci, jak je postaráno o lidi, o účinkující i návštěvníky. Je tu oproti jiným přehlídkám úplně jiná atmosféra, je tu víc času, člověk jde odpočatý na představení. Seminář probíhá v uvolněné atmosféře, lze sdělit vše, co jako porotce sdělit potřebuji a chci. Je tu prostor na diskusi, nikdo mi neměří čas a není třeba zhodnotit pět představení za den. Do diskuse může zasahovat soubor i o s t a t n í v auditoriu. Vítám takové prostředí, mám teď energii do zásoby. Budu ji potřebovat.

Co je důvodem tvé dlouholeté, desítky let trvající spolupráce s ochotníky?

Mám amatérské divadlo ráda, vážím si ho, zajímá mne, obdivuji některá představení, která se mohou svou dokonalostí vyrovnat těm

profesionálním. Oslovují mne ta, která vyzařují radost z tvorby. Nevadí mi chyby, ty odpouštím, ale nesnáším snobské divadlo. Divadlo, kde se tvůrci jenom předvádějí, mne nebaví. A tady, ve Vysokém, jsem zažila většinou představení sice nedokonalá, ale taková, která nabíjí člověka energií. Drtivá většina inscenací vyzařuje zaujetí tématem, entuziasmus a radost ze hry.

A je tu ještě jedno pozitivum. Raději stojím v plném divadle než sedím v prázdném. Obrovsky si cením plného sálu a s politováním musím konstatovat, že žádná jiná ze známých přehlídek nemá takové divácké zázemí, takovou návštěvnost jako KDP.

Máš zato, že existuje něco jako ovlivnění profesionálního divadla tím amatérským, když obřádně je to jasné?

Nemyslím si, že by amatéři ovlivnili profesionály, je ale dobře,

